

РЕЦЕНЗИЯ

от професор, доктор по право Сашо Георгиев Пенев
Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Юридически факултет
на материалите, представени за участие в конкурс
за заемане на академичната длъжност **„професор“**
във Висшето училище по застраховане и финанси

по област на висше образование: 3.Социални, стопански и правни науки

професионално направление: 3.6 ПРАВО

В конкурса за ‘професор’, обявен в Държавен вестник, бр. 94 от 29.11. 2019г. и в интернет-страница на Висшето училище по застраховане и финанси за нуждите на Учебен съвет (<https://vuzf.bg/konkursi-za-akademichni-dlzhnosti>) като кандидат участва доктор по право Любка Младенова Ценова, заемаща длъжност доцент във ВУЗФ на основание трудов договор от 5.03.2019г.

1. Общо представяне на получените материали

Представяне на процедурата и опис на получените за рецензиране материали.

Със заповед № 56 от 20.03. 2020г. на Ректора на Висшето училище по застраховане и финанси съм определен за член на научното жури на конкурс за заемане на академичната длъжност **‘професор’ във ВУЗФ** по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. Право, **обявен** за нуждите на Учебен съвет.

За участие в обявения конкурс е подала документи доктор по право Любка Младенова Ценова, доцент по трудов договор във ВУЗФ –**единствен кандидат.**

Представеният от доцент Ценова комплект материали на хартиен и електронен носител е в съответствие с **Правилника за развитие на академичния състав на ВУЗФ** и включва следните документи: молба вх.№ 16/29.01.2020г. за участие в конкурса, автобиография, удостоверение на Висшата атестационна комисия от 6.04.1998г. за образователна и научна степен „доктор“, удостоверение от Междуна-

родното висше бизнес училище- Благоевград за придобита академична длъжност „доцент“ от 6.11.2013г., трудов договор с ректора на ВУЗФ от 5.03.2019г. и удостоверение изх. № 43-1/ 28.01.2020г. на главния счетоводител на ВУЗФ за заемане на длъжността „доцент“ по основен трудов договор във ВУЗФ от кандидатката, резюме на монографичния труд „Жалбата в данъчното производство“, Справка за публикациите, Декларация относно принос в съвместени публикации, Заповед № 485/17.12.2018г. на ректора на ВУЗФ за зачислен докторант на самостоятелна подготовка с научен ръководител доцент Ценова, списък на публикациите на доцент Ценова за участие в обявения конкурс за професор, авторска справка за научните приноси, справки за цитирания от НАЦИД, справка за участие в научноизследователски проекти и други изследователски задачи, справка за изпълнение на минималните национални изисквания за заемане на академичната длъжност „професор“, справка за оригиналните научни приноси в трудовете, формуляр за съгласие за обработка на лични данни.

От представена справка за учебната натовареност за учебните 2018/2019г. и 2019/2020г. се установява, че на кандидатката са възложени съответно 245 и 260 часа.

Кандидатката доцент Любка Младенова Ценова е приложила общо 14 научни труда за участие в обявения конкурс: 3 монографии, 7 статии, 4 научни съобщения.

Кратки биографични данни за доцент Любка Младенова Ценова относими към обявения конкурс

Любка Младенова Ценова е придобила висше образование по специалност „право“ и квалификация юрист с диплома №072001 от 31.08.1973г. на СУ“Св.Кл.Охридски“. С диплома № 25240 от 29.06.1998г. на Висшата атестационна комисия кандидатката е придобила образователна и научна степен доктор. С решение на АС на МВБУ от протокол № 01/25.01.2012г. на кандидатката е присъдена академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 3.6. ПРАВО (финансово и данъчно право) в МВБУ. Кандидатката е работила в Народното събрание на Р България в дирекция „Законодателна дейност и европейско право“ (2000г.- 2010г.), като експерт в министерството на правосъдието в „съвет по законодателството“ (1998г.- 2000г.), като експерт, главен юрисконсулт в министерството на финансите (1991г.- 1998г.), като редовен преподавател, асистент по основи на правото, трудово и осигу-

рително право в Стопанска академия „Д.А.Ценов-Свищов“ (1991г.-1998г.), в БАН като експерт главен юрисконсулт (1980г.-1986г.), в районен съд София като съдия изпълнител (1975г.-1980г.). Кандидатката е осъществявала преподавателска дейност в Свободен университет, Бургас (1992г.-1998г.); Югозападен университет, Благоевград (1994г.-2005г.); Нов български университет (1996г.-1997г.); Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ (1994г.-1997г.); Международно висше бизнес училище (2011г.-2018г.); Висше училище по застраховане и финанси (2011г. – 2017г.), където от 5.03.2019г и в момента работи на основен трудов договор. Кандидатката има многогодишен преподавателски опит. Целият трудов стаж на г-жа Ценова е в областта на правото, а заеманите експертни позиции са развили професионалната ѝ квалификация както в областта на правоприлагането, така и в областта на нормотворческата дейност. От представените за участие в конкурса материали се установява, че кандидатката има множество публикации- монографии, студии, статии в български и чуждестранни издания, участия в конференции и семинари, т.е. заедно с практическата и преподавателска дейност в областта на правото тя е развивала и развива и научна дейност отразена в множество научни произведения. Кандидатката е позната на специалистите занимаващи се с данъчно право в Р България с научната ѝ продукция, преподавателската и експертна дейност като утвърден изследовател.

Смятам, че са спазени са изискванията на чл.29, ал.1, т.1, т.2, б. „а“ и б. „в“ от ЗРАСРБ.

2. Обща характеристика на дейността на доцент Любка Младенова Ценова

Оценка на учебната и педагогическа дейност и подготовка на кандидата

Учебната и педагогическата дейност на кандидатката се характеризира с дългогодишен преподавателски опит в различни висши училища в Р България. Динамиката на законодателството и в частност в данъчното право, както и предизвикателствата при прилагането на правото на ЕС след приемането на Р България в Съюза, изискват поддържането на постоянна високо специализирана професионална квалификация, каквато кандидатката притежава. Лекционните курсове, които е водила неизбежно са свързани с актуалната правна уредба. Чрез привличането ѝ като преподавател във висшите училища, в които е преподавала, се установява положителната оценка на академичния състав и на студентите към преподавателската и педагогическа дейност

на кандидатката. В учебната си дейност кандидатката се ползва и от предимствата на натрупания практически си опит като експерт в органите на законодателната и изпълнителна власт. В момента е научен ръководител на докторант на самостоятелна подготовка, според представената документация по конкурса. Професионалната автобиография на кандидатката е свидетелство за притежавания от нея богат практически опит в областта на правото, а научноизследователската ѝ дейност е доказателство за поддържане на постоянна информираност за съвременното състояние на правното познание в областта на данъчното право, включително в сравнителноправен аспект. Рецензираните учебни помагала на доцент Ценова се ползват от студентите във ВУЗФ в подготовката им по съответните научни дисциплини и дават възможност, освен с основите на съответните правни дисциплини да придобият и практически знания чрез обсъждане на казуси и решаване на тестове.

Оценка на научната и научно-приложна дейност на кандидата

Освен представените за участие в конкурса публикации, кандидатката има и други публикации – хабилитационен труд, студии, статии и доклади, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или публикувани в редактирани колективни томовете. Признати от НАЦИД са 18 цитирания, според представената справка. Без да се включват публикациите на кандидатката от 2018-2019г., по критериите на националните минимални изисквания за научна и преподавателска дейност за заемането на академичната длъжност „професор“, кандидатката има общо 650 точки, т.е. **изпълнено е изискването за участие в конкурса по чл.29,ал.1, т.5 във връзка с чл.26 от ЗРАСРБ.** Познавам научното творчество на кандидатката и съм участвал като рецензент в спечеления от нея конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ в МВБУ.

За участие в конкурса са представени:

- монография: **Европейско данъчно право, С., изд. Феней, 2012г. (159 страници)**
- монография: **Данъчно облагане – съвременни тенденции, С., изд. Авангард прима, 2017г. (170 страници)**

- **монография: Жалбата в данъчното производство, С., изд. Авангард прима, 2020г., (197 страници)**
- **7 бр. статии, публикувани в периода 2014-2018г. в сборници от научни конференции на УНСС и МВБУ.**
- **4 бр. научни съобщения публикувани в European Taxation и International VAT Monitor , IBFD, в периода 2017- 2019г.**

Смятам, че **в съответствие с изискванията на чл.29, ал.1 т.3 от ЗРАСРБ** са представени публикувани монографични трудове и публикации в специализирани научни издания, които да не повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен "доктор", на научната степен "доктор на науките" и за заемане на академичната длъжност "доцент".

Оценката ми на кандидатката се основава на критериите предвидени в чл.29б, ал.3 от ЗРАСРБ – „Научното жури оценява кандидатите за заемане на академичната длъжност "професор" в съответствие с изпълнение на постиженията, посочени в чл. 29, ал. 3“ . В чл.29,ал.3 ЗРАСРБ се изисква кандидатите да представят справка за изпълнение на минималните национални изисквания по чл. 2б, ал. 2 и 3, съответно на изискванията по чл. 2б, ал. 5, и справка на оригиналните научни приноси, към които се прилагат съответните доказателства, определени в този закон, в правилника за неговото прилагане и правилниците на висшите училища и на научните организации. Кандидатката е представила необходимите справки.

Представените трудове са в областта на развитието и практическото прилагане на данъчното право в Р България при членството ѝ в ЕС. В монографичните трудове теоретично се изследват институти на данъчното право. Предмет на изследване в статиите са въпроси, които не са основно свързани с монографичните трудове, но са породени от дискусии в българската правна литература или изменения в законодателството. Научните трудове се характеризират с прилагане на правните методи на научното познание, с логически изградени правни конструкции и изводи, даващи повод за развитие на правните изследвания и решаване на проблеми в правораздавателната практика. **Представените научни трудове отговарят на изискванията на чл.29,ал.1, т.3 от ЗРАСРБ.**

Приносен момент в цялото научни творчество на кандидатката е честият анализ на актуални проблеми на данъчното облагане, породени от ежегодните изменения в правната уредба. Тези приноси се съдържат в представените научни доклади отговарящи на законовите критерии за статии: **„Промените в ЗДДС от 2014 г. и проблемите на бизнеса /юридически поглед върху икономически проблеми“**, доклад по време на юбилейна научна конференция, организирана по повод 100-годишнината от рождението на проф. Веселин Христофоров, 21 ноември 2014 г., УННС, Юридически факултет; **„Модернизиране на ДДС за целите на трансграничната електронна търговия между предприятия и потребители“**, доклад на 13 научна конференция на младите учени, на тема „Икономиката в България и ЕС, в глобалния свят“, УНСС, 2017 г.; доклад **„Актуални тенденции при облагането с ДДС“**, научна конференция: **„Членството на България в ЕС: 10 години по-късно“**, УНСС, факултет Международна икономика и политика, С., 2017; **„Актуални законодателни системи в областта на счетоводството“**, международна научна конференция- интелигентна специализация в България“ МВБУ, 2014г.; **„Необходимо и достатъчно условие за придобиване качеството данъчно задължено лице по „данъка върху таксиметровия превоз на пътници“**, колективна монография –УНСС, С., 2017. ; **Правни аспекти на електронните пари като нов способ за набиране на капитал“**, научна конференция на млади учени: **Икономиката на България и ЕС и дигиталния свят“**, УНСС, 2018г. С актуалност се отличават и съобщенията в изданията на IBFD.

Научен принос в българската правна теория представляват анализите на кандидатката в научните й монографични съчинения на правото на ЕС в областта на косвените данъци .Тя задълбочено анализира ефектите от транспониране на правото на ЕС в правната уредба на косвените данъци в Р България, като прави и предложения *de lege ferenda* за усъвършенстване на законодателството. Заедно с това, тя поставя и въпроси за научно обсъждане и от областта на местните данъци и корпоративния данък и за значението на практиката на Върховния административен съд и на решенията на СЕС. Научните й изследвания са повод за дискусии в научните среди, а също са в помощ на правораздавателната и нормотворческа практика. Тези приноси се съдържат в монографията **„Европейско данъчно право“**, С., 2012. Според мен на критичен научен анализ от гледна точка на българската правна теория подлежи използваната от автора терминология **„данъчно право на ЕС“** и **„европейско данъчно право“**, „общо-

европейско данъчно право“. Макар и често да се срещат в литературата тези понятия се нуждаят от точна характеристика на съдържанието им.

В монографичния труд „Данъчно облагане – съвременни тенденции“, С., 2017г. авторката обобщава теоретични схващания в българската и чуждестранна литература относно съдържанието на определението за понятието „данък“, но заедно с това поставя и въпросите за съвременните цели и методи на данъчната политика, като се отчитат актуалните разбирания за тях на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие и органите на ЕС, които са с особено значение за държавите в преход към пазарна икономика. Обсъдени са правните норми от първичното право на ЕС, които се отнасят до данъците, правната уредба във вторичното право, както и основни решения на СЕС. Разгледани са съвременните инициативи на ЕС в областта на сътрудничеството за предоставяне на информация и сътрудничеството в областта на събиране на данъчните вземания, които тепърва ще подлежат на теоретичен анализ. Анализират се и дейността на ОИСР и на ЕС по проекта „BEPS“ насочени към преодоляване на данъчните измами и заобикаляне на данъчното законодателство, които оказват въздействие върху националните данъчни законодателства. С оглед предмета на изследването и ефективното събиране на данъчните задължения, авторът разглежда и обезпечителното производство на публични вземания, като анализира действащата правна уредба. Авторът е предложил легално определение за „обезпечаването на публичните вземания“, което е интересно по своето съдържание и е повод за научни дискусии. Авторът изследва ролята и мястото на правните норми - определенията за разкриване смисъла и съдържанието на използваната в данъчното законодателство специализирана терминология. Тази материя, като се има предвид противоречивата съдебна практика, поражда доста въпроси пред научната общност и нормотворчеството. В труда е направен ретроспективен преглед на съществуващите теоретични правни виждания, становища на Върховния административен съд и Решенията на Съда на ЕС относно мястото, ролята и значението на актове на съда за формиране на т. н. съдебно данъчно право, което има за предмет изясняване съдържанието на данъчноправните норми, запълване на нормативни пропуски, като се отстраняват налични противоречия и се намалява степента на тяхната неопределеност в областта на данъчното законодателство. Очертаното в тази монография понятие съдебно данъчно право може според мен да се използва само в условен смисъл. Не споделям и някои от изво-

дите направени от автора относно ролята и значението на лихвата върху данъчното задължение като „скрит“ способ за обезпечаване на събирането на публичните вземания. Не се отчита, че законната лихва се дължи както от данъчнозадължените лица при невнесени в срок данъци, така и от органите по приходите при възстановяване на незаконосъобразно определени с ревизионен акт данъци. Не се отчита и различната правна уредба на лихви за задължения за мита и социалноосигурителни вноски. Личното ми мнение е, че размерът на законната лихва за данъчни задължения и социалноосигурителни вноски е твърде висок в сегашната икономическа обстановка и би следвало по-често той да бъде предмет на преразглеждане след анализ на ефекта от прилагането на правната уредба. Критичните бележки не омаловажат стойността на труда като изследване на различни области от данъчноправната материя, даващо основание за научна дискусия.

В монографичния труд „Жалбата в данъчното производство“, С., 2020г. кандидатката е акцентирала на правото на защита на гражданите срещу незаконосъобразни актове на органите по приходите във фазата на оспорването им по административен ред. Темата на изследването е интересна и до сега в българската правна литература липсва монография с такъв предмет. В структурно отношение трудът е разделен на седем глави, в които се разглеждат отделните аспекти на предмета на научното изследване. Според справката за научни приноси на авторката в този монографичен труд са изследвани различни проблеми свързани с правото на оспорване на ревизионните актове. Изследвана е правната характеристика на „жалбата“ в производството по обжалване на ревизионните актове, уредено в ДОПК. Изследвано е съдържанието на понятието „данъчно вземане“. Разгледани са съвременните теоретични виждания и научни изследвания в ЕС в областта на данъците и тяхното влияние върху националното законодателство. Изследван е правният режим на организацията на административно контролната дейност, уреден в ДОПК като вътрешноведомствен административен контрол върху актовете на данъчните органи. Изследвани са правомощията на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ към Централното управление на НАП в процеса на организацията и провеждането на производството по обжалване на ревизионните актове по административен ред. Изследвани са страните в ревизионното данъчно производство. Изяснена е ролята на трите основни органа по приходите, които участват в процеса на провеждането на данъчна ревизи-

зия, каквито са: орган, който възлага ревизията, ревизиращ екип и органи, които издават ревизионния акт. В сравнителен аспект е разгледана правната уредба на производството по обжалване на ревизионни актове в 31 държави. Направени са предложения за изменение на законодателството, като към тях се отнасят- изработването на определение за понятието „жалба“ за целите на данъчното облагане, предложение за удължаване на сроковете за подаване на жалби, с цел уеднаквяване с реда предвиден в държавите членки на ЕС, предложено за подобряване на правната уредба, която урежда правомощията на Директора на дирекция „ОДОП“, като данъчен орган по смисъла на чл.7 от Закона за НАП и на дирекция „ОДОП“, като административна структура, поради неясни моменти в ДОПК. В допълнение мога да посоча, че подробно са обсъдени актове издавани в ревизионното производство- ревизионен доклад и ревизионен акт и етапите на ревизионното производство. Приносен момент е изясняване на правната характеристика и компетентността на директорите на дирекции „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. С безспорен приносен характер е сравнителноправния преглед. Общата ми оценка е, че са постигнати са целите на научното изследване- да бъде проучен данъчноправния режим на жалбата като институт за защита на правата и задълженията на данъчнозадължените лица от неправилно или неточно определяне на данъчните им задължения от страна на органите по приходите. Работата освен с теоретичен характер е и с практическа стойност и ще допринесе за по-добро провоприлагане. В работата са използвани 110 литературни източници на български език и 96 на чужди езици. Обобщена и критично анализирана е съдебна практика относима към разглежданата проблематика, което също може да се цени като научен принос.

По подробно в оценявания монографичен труд авторът е анализирал в исторически аспект различните схващания в българската административноправна и финансовоправна литература за същността на обжалването на административните актове, каквито със своите особености са ревизионните актове, както и нормативната уредба на конституционно и законово ниво, а също и становища в чуждестранната литература (Глава първа, §1 , §2 и §5) В работата е разгледано методически правилно влиянието на общата данъчна политика на ЕС изградена върху принципите на демокрация, правен плурализъм, приоритет на правата и свободите на гражданите, върховенството на закона , пропорционалността и субсидиарността (Глава първа, §2). Несподелям

обаче, характеристиките на принципите на пропорционалност и на субсидиарност съдържащи се на стр.16 от монографията, тъй като тези принципи са дефинирани в чл.5 , параграфи 3 и 4 от ДЕС, а прилагането им е уредено в Протокол (№2) относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност към Договорите. Смятам, че ЕС все още не е данъчен съюз и държавите членки не преотстъпват на ЕС своя данъчен суверенитет според принципа на предоставена компетентност. Според чл.3 ДФЕС данъчното облагане не е в изключителната компетентност на ЕС. Авторът правилно използва термина „сближаване на законодателствата“ (Глава първа, §4) по отношение на данъчните законодателства в ЕС. Смятам за непрецизна забележка под линия № 18 на с. 18, че основните приходи в бюджета на ЕС са данък върху добавената стойност, акцизите, данъците, свързани с облагането на капитала на търговските дружества, таксите заплащани в енергетиката и за опазване на околната среда, защото приходите в бюджета на ЕС се определят в Решенията за собствени ресурси приемани на основание чл.311 от ДФЕС. С приносен характер, като новост на темата е разглеждането на основните правни моменти в Директива (ЕС) 2017/ 1852 на Съвета от 10 октомври 2017г. относно механизми за решаване на спорове във връзка с данъчното облагане в ЕС, транспонирана с изменения на ДОПК влезли в сила от 13 август 2019г.. Интересен за правната общност е въпросът за приложението на медиацията при данъчни спорове (стр.23). В глава втора е очертана характеристиката на административното правораздаване по ДОПК, въз основа на задълбочен анализ на вижданията в правната литература и правната уредба. Терминологичните уточнения (§1), изясняването на целта на административния контрол (§2), разграниченото на правомощията на органите и очертаването на различията с други видове контрол (§3 и §4) ясно очертават контролната компетентност и нейната специфика, като авторът удачно е избрал критериите за сравнение. В глава трета се разглеждат понятието „публични вземания“ (§1) и „същността на данъчните задължения“ (§2), като изводите на автора и анализът на съвременните теоретични виждания (§4) създават основа за теоретични дискусии върху действащата българска правна уредба. В глава четвърта са анализирани актовете подлежащи на административен контрол. Авторът не е обхванал всички актове издавани от органите по приходите, които подлежат на обжалване по административен ред (например, актове по ДОПК подлежащи на обжалване пред Териториалния директор на НАП), а тези издавани по повод ревизионното производство. С

яснота и систематичност се отличава изложението и обсъждането на етапите на ревизионното производство (§2). Анализирана е практиката на Върховния административен съд, което правни монографията полезна за практикуващите юристи. Авторът е разгледал и производството по изменение на влезли в сила ревизионни актове (§3), което производство малко е изследвано в правната литература. В глава пета е разгледана жалбата като правен институт. Обобщаването на теоретичните виждания (§1 и §2) и тези съдържащи с в практиката на Конституционния съд и на съдилищата мога да оценя като научен принос. Макар и да оценявам положително изведеното определение за жалба за целите на производството по обжалване на ревизионен акт (§5), личното ми мнение е, че едва ли е удачно то да бъде възпроизведено в ДР на ДОПК, тъй като то има теоретично значение и освен това съществуват и други производства за обжалване на актове на органите по приходите по административен ред. В глава шеста е разгледано производството пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. Интересен е сравнителноправния анализ на подходите и сроковете за подаване на жалбата (§3). Смятам, че авторът е могъл по-подробно да разгледа процедурата във връзка със спиране на изпълнението на ревизионните актове (по- принцип жалбата срещу тях не спира изпълнението им), доколкото тя е важна именно с цел защитата на правата и законните интереси на гражданите, като това може да е предмет и на самостоятелно научно изследване. Оценявам положително очертаването на етапите и фазите в производството пред Директора на дирекция „ОДОП“ (§6). Както вече се посочи, оценявам като научен принос в българската правна литература сравнителноправният анализ на правната уредба на процедурата по обжалване на актове, издавани от приходните органи в страни от ЕС и други държави, разглеждана в рамките на 63 страници в глава седма. Споделям предложението за удължаване на срока за подаване на жалби срещу ревизионни актове, не само поради по-дългите срокове в сравнителноправен аспект установени в чуждестранни законодателства, а защото ревизията обикновено се провежда в рамките на три месеца и се събират множество доказателства, за чието сериозно и задълбочено обсъждане при подготовката на жалбата е обективно необходим по-дълъг срок.

Цитиранията в съдържанието на оценяваните трудове са точни и по същество свързани с обсъжданите научни проблеми.

Крайният ми извод при оценката на кандидатката е, че представените научни съчинения я определят като утвърден български изследовател в областта на данъчното право с богат практически опит, който има оригинални научни приноси и самостоятелно може да определя и решава научноизследователски проблеми в областта на финансовото и данъчното право.

4. Оценка на личния принос на кандидатката

Описаните приноси в обсъжданите научни произведения, с които кандидатката участва в конкурса, смятам че са лично нейно дело и могат да се определят като формулиране на нови научни проблеми и създаване на нови класификации, които имат и значение за правоприлагането. Няма данни за доказано по установения ред плагиатство в научните трудове, с което е изпълнено изискването на чл.29,ал.1,т.6 от ЗРАСРБ.

5. Критични забележки и препоръки

Посочените по-горе в т.3 от настоящата рецензия критични бележки и препоръки са от значение за развитие на теоретични дискусии или като допълнителна препоръка авторът да доразвие тезите си в нови научни трудове.

6. Лични впечатления

Познавам кандидатката. Практическата ѝ работа в различни институции на законоделната и изпълнителната власт винаги е била съпътствана от интересите ѝ към научни изследвания и преподавателска дейност.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Документите и материалите, представени от Любка Младенова Ценова **отговарят на всички** изисквания(та) на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник на ВУЗФ.

Кандидатката в конкурса е представила **достатъчен** брой научни трудове, публикувани след материалите, използвани при защитата на ОНС 'доктор' и нерецензирани при придобиване на академичната длъжност „доцент“. В работите на кандидатката се съдържат оригинални научни и приложни приноси. Теоретичните разработки имат практическа приложимост, като част от тях са пряко ориентирани към учебната

работа. Практическата, научната и преподавателската квалификация на Любка Младенова Ценова е **несъмнена**.

Постигнатите от Любка Младенова Ценова резултати в учебната и научно-изследователската дейност, **напълно** съответстват на Правилника на ВУЗФ за приложение на ЗРАСРБ.

Смятам, че с оглед на представените за участие в конкурса материали, са изпълнени условията на чл.29, ал.1 от ЗРАСРБ. Научноизследователската, преподавателска и експертна дейност на кандидатката Любка Младенова Ценова ме мотивират да дам своята положителна оценка при избора ѝ за заемане на академичната длъжност „професор“ във Висшето училище по застраховане и финанси по професионално направление 3.6. Право и да препоръчам на Научното жури да изготви доклад-предложение до Академичния съвет за избор на Любка Младенова Ценова на академичната длъжност професор’ във ВУЗФ по професионално направление 3.6 Право.

16.07. 2020 г.

Рецензент: .....

(проф. Сашо Пенев)